

Пет пръста, пет риби¹⁵

Имало едно време двама старци – баба и дядо роми. Те живеели сами, нямали си деца и много тъгували старите хора.

Един ден те станали рано и отишли в гората за дърва. Добре, ама както секли дървата, отсекли и една по-голяма делка. Натоварили старците дървата. Взели и делкичката с тях. Вечерта разтоварили дървата, преспали уморени през нощта, а на сутринта отново тръгнали към гората за дърва.

Добре, ама на вечерта, когато се прибрали у дома, що да видят – къщата била разтребена, яденето готово, даже разточена била и баница. Старите роми се чудели и маели – кой може да е свършил тази работа. На другият ден старците отново отишли в гората и вечерта като се върнали, отново заварили къщата пременена, яденето готово и отново ги очаквала прясно изпечена баница.

На третия ден старите роми отново се приготвили да отидат за дърва. Дядото обаче искал сам да разбере кой идвал в дома им и вършел тази работа.

Речено-сторено. Бабата уж тръгнала към гората, а дядото се скрил зад вратата. По едно време той видял делката да се превръща в прекрасно момиче, което започнало да домакинства. Старецът бил изумен от хубостта ѝ – всичко в нея било прекрасно. Косата, снагата, дрехите – невиджана хубост.

По едно време дядото излезнал от прикритието си, приближил към девойката, сграбчил я и не искал да я пусне вече. Девойката с плач взела да го моли:

– Дядо, пусни ме! Моля те, дядо! Иначе много ядове ще имаш с мен!

В това време в колибата се върнала и бабата. Тя също много се зарадвала на красивата девойка. Започнала да я прегръща, да я целува и заживели щастливо.

Минало време. Случило се така, че един ден младият принц на това царство минавал покрай колибата на старите хора. На този ден

¹⁵ Десислава Рангелова (Тешика)